N°. 165. 1859.

# NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

*De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.*

*De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.*

DONDERDAG 14 JULIJ.

## NEDERLANDEN.

Bij Koninklijk besluit van den 9den Julij 1859, n°. 56, is aan *H. Bouman*, emeritus hoogleeraar in de godgeleerde faculteit aan de hoogeschool te Utrecht, verleend een pensioen ten laste van den Staat, ten bedrage van f 3283 's jaars, op grond van de artt. 43 en 48 der wet van den 9/3 Mei 1846/51 (*Staatsblad* n°. 24/49).

Bij Koninklijk besluit van den 9den Julij 1859, n°. 57, zijn, op grond van art. 26 der wet van den 13den Augustus 1857 (*Staatsblad* n°. 103), pensioenen verleend ten laste van den Staat:

aan *H. Retel*, gewezen hoofdonderwijzer te Overveen, ten bedrage van f 758 's jaars;

aan *W. van Engen*, gewezen hoofdonderwijzer te Zuidveen, gemeente Steenwijkerwold, ten bedrage van f 293 's jaars;

aan *D. A. Welp*, gewezen hoofdonderwijzer te Onstwedde, ten bedrage van f 227 's jaars;

aan *G. H. Lunenburg*, gewezen hoofdonderwijzer te Ommelanderwijk, gemeente Veendam, ten bedrage van f 206 's jaars.

Bij Koninklijk besluit van den 10den Julij 1859, n°. 83, is aan *R. G. van Milligen*, gewezen opzigter van den waterstaat der 1ste klasse, verleend een pensioen ten laste van den Staat, ten bedrage van f 701 's jaars, op grond van de artt. 5 (alinea 4) en 43 der wet van den 9/3 Mei 1846/51 (*Staatsblad* n°. 24/49).

Bij besluit van den 10den dezer, n°. 82, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, de benoeming van den heer *K. Peereboom Jz.*, burgemeester van de gemeente Schellinkhout, tot secretaris dier gemeente, met Zijne goedkeuring te bekrachtigen.

[In het vorig nommer der *Staats-courant* was de naam van den benoemde abusivelijk opgegeven als *J. A. Moojen*.]

Bij besluit van 11 Julij 1859, n°. 67, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, met ingang van 15 Julij aanstaande, aan *J. P. I. Buteux*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente 's Heer Arendskerke, Heinkenszand en 's Heer Abtskerke.

### MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

RIJKSTELEGRAAF.

Door herstellingen aan de telegraafdraden binnen de stad, zal de gemeenschap met het Rijkstelegraafkantoor te 's Gravenhage in den nacht van den 13den op den 14den Julij, en welligt nog in eenige volgende nachten, doch eerst na tien ure des avonds, verstoord of althans onzeker zijn.

's Gravenhage, den 13den Julij 1859.

*De Minister van Binnenlandsche Zaken*,
VAN TETS.

## BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

### DUITSCHLAND.

Het reeds in telegraphische mededeelingen vermelde artikel der ministeriele *Preussische Zeitung* van den 11den dezer over de door Oostenrijk en Pruissen ter Bondsvergadering gedane voorstellen luidt als volgt:

» Toen de staatsregering zich gereed maakte om het initiatief voor het zamentrekken van troepen aan den Rhijn te nemen, moest zij zich de vraag voorleggen of de bepalingen der militaire bondswetten (Bundeskriegsverfassung) geschikt waren om aan de handelingen van Duitschland die eenheid te geven en voor alle gebeurlijkheden te verzekeren, welke eene volstrekte voorwaarde is voor het welslagen van politieke en militaire ondernemingen. Het zou even ongepast als onnoodig wezen in de bijzonderheden aan te toonen, in hoe verre de bedoelde wetten onvolledig en onuitvoerbaar zijn. Het is voldoende aan eene enkele bepaling te herinneren, die namelijk waarbij de opperste leiding aan eene commissie uit de Bondsvergadering wordt opgedragen. Eene onderneming, waarbij men aan eene zoodanige leiding gebonden is, zou onder alle omstandigheden een waagstuk zijn, hetwelk Duitschland aan de grootste gevaren zou blootstellen. De Pruissische regering stond in deze beschouwing niet alleen; in alle gedeelten des vaderlands, in Noord en Zuid, zelfs in Oostenrijksche organen, heeft men zich daarmede vereenigd.

» Terwijl het gebiedend vereischt werd de stem van Duitschland te doen gelden bij den ernstigen keer dien de gebeurtenissen namen, was het voor de Pruissische regering onmogelijk onder de voorwaarden der Bundeskriegsverfassung de verantwoordelijkheid voor stappen op zich te nemen, die zeer gewigtige gevolgen konden hebben. Door den wensch bezield om het legale terrein niet te verlaten, en met het oogmerk om tegenover hare bondgenooten slechts zoo ver met hare voorstellen te gaan, als de ernst der omstandigheden en de aard van het oogmerk volstrekt vereischten, besloot de Pruisische regering zich van den uitweg te bedienen, welken de Bundeskriegsverfassung zelve aanbiedt.

» De grondbeginselen der Bundeskriegsverfassung van 11 Julij 1822 bepalen in art. 46: » In gevallen, waarin men het slechts noodig acht een gedeelte van het bondsleger zamen te trekken, blijft het aan de Bondsvergadering voorbehouden, eene bijzondere beschikking ten aanzien van het opperbevel te nemen."

» Volgens dat artikel is het dus, onder zekere veronderstellingen, geoorloofd van de regelen der Bundeskriegsverfassung af te wijken. Door het voorstel van Pruissen om het 7de en 8ste corps van het Bondsleger zamen te trekken, was het in art. 46 voorziene geval aanwezig. Daargelaten het Oostenrijksche contingent, zijn ook de marschvaardig gemaakte en marcherende legercorpsen van het Pruissische leger niet van wege den Bond mobiel gemaakt. Deze maken eene onafscheidelijke krijgsmagt uit. Toen de Bondsvergadering op voorstel van Pruissen de Beijersche regering magtigde om den bevelhebber voor de vereenigde 7de en 8ste corpsen van het bondsleger te benoemen, heeft zij zich op het terrein van art. 46 geplaatst en gebruik gemaakt van het bij dat artikel aan haar voorbehouden regt om ten aanzien van de leiding der troepen afwijkende bepalingen vast te stellen.

» Den 4den Julij stelde Pruissen eene verdere zamentrekking van gedeelten des Bondslegers voor, en wel met aansluiting aan het Pruissische leger; en tevens sloeg het voor, dat de aan de Bondsvergadering toekomende beschikking met opzigt tot het *opperbevel* over de vier mobiele corpsen van den Bond alsnu plaats hebben, en de opperste leiding aan Pruissen opgedragen worden zou. Daar Pruissen bereids bij een Bondsbesluit gemagtigd was om zijn leger op niet-Pruissisch Bondsgebied te doen post vatten, zoo was daardoor de volmaakte eenheid van elke handeling, waartoe de loop der gebeurtenissen kon leiden, bereikt.

» Terwijl de voorstellen van Pruissen ten doel hadden, de Bondsvergadering op volkomen wettige wijze in staat te stellen om ten aanzien van de opperste leiding doelmatigere beschikkingen te nemen dan de onpraktische voorschriften der Bundeskriegsverfassung gedoogen, stelt Oostenrijk (den 7den Julij) de mobielmaking van het Bondsleger voor, dat is de onvoorwaardelijke handhaving der Bundeskriegsverfassung met uitsluiting van den wettigen uitweg van art. 46. Om niet te spreken van andere nadeelen, zou het eerste hoogst rampzalige gevolg van deze toepassing der Bundeskriegsverfassung wezen, dat het Pruisische Bondscontingent (drie leger-corpsen), benevens de vier mobiel verklaarde Duitsche bondscorpsen aan regelen onderworpen wierden, waaraan de andere zes corpsen van het Pruissische leger niet onderworpen zijn.

» Oostenrijk stelt verder voor, Z. K. H. den Prins-Regent te verzoeken, dat hij de betrekking van Bondsveldheer aanvaarde. De vorst, die met het hoogste staatsgezag in Pruissen bekleed is, kan niet aan den Bond » persoonlijk verantwoordelijk" zijn. Eene vergadering, die uit gevolmagtigden van zijne mede-Souvereinen en van de vrije steden bestaat, waartoe een gezant van Z. K. H. behoort, kan niet de boven hem gestelde » autoriteit (§ 14)" zijn. De Regent van Pruissen kan niet » tot den Bond in gelijke betrekking staan als ieder bevelvoerend gene» raal tot zijnen Souverein (§ 47)." De Regent van Pruissen kan eindelijk » niet aan eenen krijgsraad onderworpen worden, die uit » eenen Oostenrijkschen, eenen Pruissischen en andere generaals bestaat » (§ 66)." Indien bij het Oostenrijksche voorstel, gelijk verzekerd wordt, beoogd mogt worden deze punten te wijzigen, dan zou deze afwijking van de voorgeschreven vormen het voorstel toch niet aannemelijker maken.

» Het verschil tusschen de Pruissische en Oostenrijksche voorstellen is daarin gelegen, dat het Pruissische eenen wettigen uitweg oplevert om de aangelegenheden en gevaren eener toepassing van de Bundeskriegsverfassung te vermijden, terwijl het Oostenrijksche voorstel dezen legalen uitweg tracht af te snijden en de volle toepassing der onuitvoerbare Bundeskriegsverfassung verlangt.

» Het is moeijelijk te beseffen hoe een lid van het Bondgenootschap, hetwelk tevens oorlogvoerende mogendheid is, een voorstel heeft kunnen doen, waarvan de aanneming reeds bij voorraad alle eenheid van handeling onmogelijk maken en aan de Duitsche staten eene wijze van oorlog voeren opdringen zou, welke Duitschland in het verderf zou moeten storten.

» De Bondsvergadering heeft de keuze tusschen de voorstellen van Pruissen en Oostenrijk. Zij kan den door Pruissen voorgestelden wettigen uitweg inslaan, of zij kan Duitschland van alle magt tot handelen, ook van het vermogen tot eene nadrukkelijke vredesonderhandeling, berooven, door het aannemen van een voorstel hetwelk, zoo het uitvoerbaar ware, de voortreffelijke strijdkrachten der Duitsche staten tot het organismus des ouden rijkslegers zou doen afdalen. De Duitsche natie zal intusschen, daarvan zijn wij overtuigd, geen oogenblik twijfelen omtrent de beantwoording der vraag, aan welke zijde datgene, wat het Duitsche vaderland in deze tijden boven al behoeft, het helderst ingezien en het ernstigst bedoeld worde."

### ENGELAND.

De Londensche *Morning Post*, een orgaan van het ministerie Palmerston, behelst in haar nommer van eergisteren een hoofdartikel waaruit de

inzigten van het Engelsche gouvernement omtrent de nieuwe regeling van Italie's politieke gesteldheid op te maken zijn. Het luidt aldus:

» Keizer Napoleon keert naar Parijs terug, na heden morgen een onderhoud met Keizer Frans Joseph gehad te hebben. De wapenstilstand zal, naar wij vertrouwen, tot herstel des vredes leiden. Maar het is niet in de magt der oorlogvoerende partijen eenen vrede te maken die voor andere mogendheden verbindend is. Eene zoo groote taak moet door de zamenwerking van gansch Europa worden vervuld. De wapenstilstand brengt dus een congres van de voornaamste staten mede. De mogendheden welke het Italiaansche vraagstuk zonder oorlog zouden hebben kunnen beslechten indien zij in den beginne de handen hadden ineen geslagen, moeten thans, nu duizenden menschenlevens zijn opgeofferd, gezamenlijk werkzaam zijn om te verhelpen wat zij zouden hebben kunnen voorkomen. Engeland, Rusland, Pruissen, Frankrijk, Oostenrijk en Sardinie moeten over de zaak beraadslagen. Aan deze staten zal de teedere taak worden toevertrouwd, niet alleen om aan den oorlog een einde te maken, maar ook om aan Italie voor het vervolg zulk eene regeling te geven, dat het nooit weder in wanbestuur en ellende vervalt, nooit weder ongelukkig voor zich zelf en gevaarlijk voor Europa kan worden.

» Wij hebben thans nog, gelijk van zelf spreekt, geene bijzonderheden vernomen omtrent de voorwaarden waarover tusschen de oorlogvoerende partijen onderhandeld wordt; maar wij kunnen eenige van de grondslagen, waarop klaarblijkelijk ieder vredesvoorstel gebouwd moet zijn, in het algemeen aanduiden.

» Ten eerste zal Europa, door een congres te houden, de bedoelingen van den Italiaanschen oorlog in de daad beamen. Het zou voor Keizer Napoleon niet mogelijk wezen zijne zaak over te geven aan de beslissing van een congres hetwelk de noodzakelijkheid der doeleinden, waarvoor hij den oorlog ondernam, niet erkende. Hij maakte nooit een geheim van zijn besluit om de Oostenrijkers uit Lombardye en het Venetiaansche te verdrijven, hun overwigt in de andere staten van Italie te verbreken en de Italianen tot een vrij volk te maken. Dit weet Oostenrijk en beaamt het in de daad, wanneer het zich bereid verklaart om een congres te houden. Dat staat alzoo op den voorgrond. Oostenrijk en Frankrijk zullen niet langer de beschikking over Italie's lot en gesteldheid hebben; niet langer zullen er vorsten in den strijd tegen onderdanen door Oostenrijksche en Fransche soldaten worden geschraagd. De tijd is voor altijd voorbij, waarin Italie onder de hoede van concordaten en geheime verdragen met de twee groote Roomsch-katholijke mogendheden stond; en het schiereiland treedt onder de bescherming van al de groote mogendheden, welke meer veiligheid oplevert omdat zij meer belangeloos is.

» Het tweede punt is de regeling der Italiaansche aangelegenheden voor het vervolg. Wanneer de Oostenrijkers uit Italie verdreven en de Franschen van daar vertrokken zijn, wat dan? Ook deze vraag moet door het congres worden beslist. Het was in 1815 een vraagstuk van Europeschen aard, en dat is het ook nu. Maar het is niet waarschijnlijk, dat de proefneming van het jaar 1815 herhaald zal worden. De handelingen van het aanstaande congres zullen op een beter beginsel gegrond zijn. Het Heilig Verbond verdiende kwalijk den naam dien het voerde, want het deed sommige zeer onheilige dingen en beging eenige van die groote feilen, welke zoo dikwerf de diplomatie der vorsten kenmerken. De ellende, welke Italie laatstelijk heeft geleden, kan voor een groot deel aan de baatzuchtige en drieste omwerking der landkaart van Europa, welke toen plaats had, worden toegeschreven. Het Weener Congres was een congres van magtige en zegevierende souvereinen, welke den man, dien zij allengs tot hunnen gemeenschappelijken vijand hadden opgekweekt door hem beurtelings te vleijen en te wantrouwen, ten val hebbende gebragt, geene andere gedachte schenen te hebben dan zijn voorbeeld na te volgen door te beschikken over de minder magtige staten. Zoo hebben zij gewetenloos de verdeeling van Polen voltooid, den Koning van Saksen beroofd en, om aan alles de kroon op te zetten, Lombardye en het Venetiaansche aan Oostenrijk geschonken. De onbillijkheid van die handelwijze werd alleen geëvenaard door hare verregaande magteloosheid, welke bij de uitkomst gebleken is. Die groote militaire monarchen hadden geen hart voor de Europesche staten van den tweeden rang; zij wenschten ze zoo veel mogelijk aan groote koningrijken te hechten, hetgeen naar hunne meening strekken zou om de kiemen van revolutie te vernietigen en het vooruitzigt op nieuwe zamenvoegingen van landen af te snijden. Lombardye en het Venetiaansche waren uitgestrekt genoeg om een magtig koningrijk uit te maken. Vereenigd met Sardinie zouden zij eene genoegzame mate van nationale kracht en onafhankelijkheid als eenen scheidsmuur tusschen Frankrijk en Italie hebben geplaatst. Maar dan zou Oostenrijk niet verrijkt, de zaak van het absolutismus niet bevorderd geworden zijn. Daarom werd zulk eene regeling niet alleen niet aangenomen, maar zelfs niet ter sprake gebragt. De vruchten dier eerlooze staatkunde kent men uit de geschiedenis der laatste veertig jaren. Wat heeft Italie niet al, ten gevolge daarvan, moeten lijden! En nu, in 1859, moet een nieuw congres bijeen komen om het in 1815 gestichte kwaad te niet te doen, en naar alle waarschijnlijkheid zal een Engelsch gezant zijnen naam stellen onder eene acte strekkende tot vernietiging der door Castlereagh namens Engeland onderteekende acten. De scheidsmuur tusschen Frankrijk en Italie, welke voor het magtsevenwigt noodig schijnt te zijn, zal nu op eene andere wijze opgetrokken worden, en Italie zal zijne vrijheid en veiligheid te danken hebben aan de gelukkige tusschenkomst, waardoor het weder zijn eigen meester werd en in staat is gesteld om te toonen, dat er niets is wat eenen zoo goeden scheidsmuur uitmaakt als de onafhankelijkheid van een dapper en vrij volk.

» Sardinie moet tot een magtig koningrijk worden gemaakt, en het moet met het overige Italie door eene foederative verbindtenis worden verbonden, derwijze dat het deszelfs bijstand kan inroepen zoo dikwerf het van den noordkant bedreigd wordt. De waarborg voor Italie's veiligheid moet voortaan gelegen zijn, niet in de bereidwilligheid der Oostenrijkers om hetzelve te hulp te komen, maar in zijn vermogen om zich zelf te helpen. Het zal Oostenrijk voorzeker hard vallen daarin toe te stemmen; maar het heeft zich zelf in de noodzakelijkheid daartoe gebragt. Het had magt en grondgebied in Italie, en het zou de beschermer en weldoener van het Schiereiland hebben kunnen zijn. Doch het lag niet in Oostenrijks natuur zegen aan te brengen. Onderdrukking en kuiperij was zijne staatkunde, en deze werd gevolgd tot zij ondragelijk werd en Frankrijk tusschen beide trad om den volslagen ondergang van Italie te verhoeden. Het stond toen nog in Oostenrijks magt, door redelijke bewilligingen de verliezen, die het nu ondergaan moet, af te keeren; maar het weigerde. Het wilde zich liever aan de kansen van den oorlog wagen; het durfde de uitspraak van het zwaard inroepen; het zette de kroon van Lombardye op het spel tegen de kroon van Frankrijk, en het wordt voor zijne roekeloosheid met een schier volslagen staatsbankroet en met verlies van den roem van militaire sterkte gestraft. Aan het slot van het tooneelspel moet het de punten bewilligen welke het in den beginne heeft geweigerd. De heerschappij over een gedeelte van Italie werd aan hetzelve aangeboden; maar zulks verkoos het niet; welnu, thans moet het zich het verlies van alle heerschappij in Italie getroosten. Voortaan behoort Italie aan de Italianen alleen.

» Dit te bewerken is het geheele doel van den oorlog, en dit moet ook de hoofdvoorwaarde van den vrede zijn. Er moet een vrij en magtig eedgenootschap van Italiaansche staten worden gevormd, naar evenredigheid even zeer in staat tot zelfverdediging als Duitschland. Hoe de staten, welke door de krijgsgebeurtenissen onmiddellijk getroffen zijn, op nieuw omschreven en geregeld zullen worden, is eene vraag welke het congres bij de behandeling der bijzondere punten zal moeten beslissen. Doch de aanhechting van Lombardye aan Sardinie is een onvermijdelijke maatregel, zoo ook de oprigting van een Venetiaansch koningrijk. Door doelmatige beschikkingen zou het laatst gemelde een sterke en onafhankelijke staat kunnen worden. Oostenrijks eer kan schijnen te vorderen dat een Oostenrijksch Aartshertog op den troon van het nieuwe koningrijk geplaatst worde; en waarschijnlijk zou daartegen geene bedenking worden ingebragt mits de nieuwe vorst Italie als vaderland aannam; maar dan zou tevens moeten worden verklaard dat de vermaagschapping met het huis Habsburg geenen band tusschen Oostenrijk en het nieuwe koningrijk uitmaakt en geen voorwendsel voor eenigen zweem van Oostenrijksche heerschappij of tusschenkomst mag opleveren. Het nieuwe koningrijk Venetie zou van het overige Italie, en niet van het naburige Duitschland bescherming moeten verwachten. Kortom, het zou een louter en uitsluitend Italiaansche staat moeten wezen; alle burgerlijke en militaire ambtenaren zouden inlanders moeten zijn, en alle invloed of bijstand van Duitschland zou moeten worden geweerd.

» Doch de groote moeijelijkheid bij de regeling der Italiaansche aangelegenheden is in de hervorming van den Kerkelijken Staat gelegen. Ongelukkig voor alle betrokken partijen is de Paus een wereldlijk zoowel als een kerkelijk souverein. Welligt mogen wij ons niet zeer verwonderen over de onverzettelijkheid waarmede dat wereldlijke gezag wordt vastgehouden. Alle magt, van welken aard ook, is begeerlijk en vooral voor degenen welke ze als een hulpmiddel voor geestelijke bedoelingen bezigen. En evenwel zal het onmogelijk zijn Italie te bevrijden zoo lang het bestuur van den Kerkelijken Staat niet hervormd wordt. Het zal daarom de pligt van het congres zijn, den Paus voor te houden dat de tijd is gekomen om eene scheiding tusschen het burgerlijke en het geestelijke gezag te maken, en dat de aanspraak van Zijne Heiligheid op wereldlijke magt geen hinderpaal voor de definitive afdoening van het Italiaansche vraagstuk mag zijn. Niemand zou het minder voegen dan den Paus, te beweren dat het gezag over een wereldlijk gebied een wezenlijk en onmisbaar gedeelte uitmaakt van dat geestelijke stedehouderschap, welks regten hij gezworen heeft te zullen handhaven, en welke het congres gewis niet zal willen in twijfel trekken. Doch hoe dan ook, de Kerkelijke Staat moet hervormd worden, met toestemming van den Paus indien hij verkiest, of zijns ondanks indien hij tegenstreeft. De Kerkelijke Staat kan niet buiten behandeling worden gelaten, wanneer de regeling der zaken van Italie in overweging is.

» Dan is Napels nog een punt van behandeling. Dat koningrijk heeft eene constitutie; maar het volk wordt niet naar dezelve geregeerd. Het zal de taak van het congres zijn den jeugdigen Koning van zijnen pligt te overtuigen en voor de vrijheid des volks zorg te dragen door afschaffing van alle afzonderlijke overeenkomsten met Oostenrijk en door afdoende waarborgen voor de naleving der constitutie en voor de instandhouding van den constitutionelen regeringsvorm daar te stellen.

» Dat alles gedaan zijnde, moet geheel Italie tot eenen statenbond vereenigd en door wederkeerige verpligtingen onderling verbonden worden. Dit alleen kan strekken om de vrijheid der Italiaansche staten te verzekeren en hen te behoeden voor die afhankelijkheid van de noodlottige bescherming van magtige naburen, welke tot nog toe de voorname bron van Italie's ongeluk was."

## FRANKRIJK.

Keizer Napoleon wordt morgen (Donderdag) te Parijs terug verwacht. Hij zal zich, naar men verwacht, regtstreeks naar St. Cloud begeven, zich voorbehoudende later, wanneer het Italiaansche leger terugkomt, aan het hoofd daarvan Parijs plegtig binnen te trekken.

Intusschen worden in Frankrijk de krijgstoerustingen, met name de aanstalten tot versterking der vloot, voortgezet, zijnde er acht nieuwe linieschepen in aanbouw.

— De reeds beknopt vermelde mededeeling van den officielen Franschen *Moniteur* van eergisteren omtrent de aanleiding tot het sluiten van den wapenstilstand luidt aldus: » Wij haasten ons mede te deelen, onder welke omstandigheden de wapenschorsing, die tusschen den Keizer der Franschen en den Keizer van Oostenrijk gesloten is, heeft plaats gegrepen. Er werden tusschen de drie groote onzijdige mogendheden mededeelingen gewisseld met het doel om in onderling overleg hare bemiddeling aan de oorlog voerende partijen aan te bieden. Deze bemiddeling moest beginnen met eenen wapenstilstand te bewerken; doch niettegenstaande de snelheid der telegraphische communicatien zouden er met het maken van afspraken tusschen de kabinetten eenige dagen voorbijgaan voor dat de wapenstilstand bewerkt was. Intusschen was onze vloot op het punt om de vijandelijkheden tegen Venetie aan te vangen, en voor Verona kon het ieder oogenblik tot eene nieuwe worsteling tusschen de legers komen. In deze omstandigheden was het dat de Keizer, altijd getrouw aan de gematigdheid waardoor zijne staatkunde steeds gekenmerkt is, en buitendien bovenal wenschende alle nuttelooze bloedvergieting voor te komen, niet aarzelde zich regtstreeks omtrent de gezindheid van Keizer Frans Joseph te vergewissen, in de overtuiging dat, zoo diens gezindheid met de zijne overeenstemde, het voor de twee souvereinen een dure pligt was, dadelijk over te gaan tot het schorsen van vijandelijkheden, welke door de bemiddeling doelloos zouden kunnen worden.

» Daar de Keizer van Oostenrijk bedoelingen van denzelfden aard aan den dag legde, zijn van weêrszijden commissarissen benoemd en bijeen gekomen tot vaststelling der voorwaarden van den wapenstilstand, welke den 8sten Julij definitief gesloten is en waarvan de duur op vijf weken

is bepaald. Morgen, Maandag, zal te Villafranca een onderhoud tusschen den Keizer der Franschen en den Keizer van Oostenrijk plaats hebben."

### ITALIE.

De heer d'Azeglio heeft zich als commissaris van het Sardinische gouvernement naar den Kerkelijken Staat begeven en is den 11den dezer te Bologna aangekomen en er door de bevolking met geestdrift ontvangen. De militaire zending, waarmede hij door zijn gouvernement belast is, strekt zich uit over de legatien Ferrara, Bologna, Ravenna en Forli tot aan Cattolica, dat is tot aan de grenzen van de Romagna.

Naar gemeld wordt heeft het pauselijk gouvernement eene linie van tolambtenaren tusschen Cattolica en Pesaro geplaatst, daar het de heffing der inkomende regten in de Romagna niet langer schijnt te kunnen verzekeren.

Blijkens berigten uit Rome van den 9den dezer werd aldaar verzekerd, dat Spanje, Portugal en Napels den Paus den bijstand van hunne troepen tot herstel van het pauselijk gezag in de Legatien hadden aangeboden, en dat de kardinaal Antonelli aan den Sardischen zaakgelastigde te Rome reispassen had willen zenden, maar dat deze stap door andere kardinalen tegengehouden en op hunnen aandrang uitgesteld was.

— Volgens berigt uit Napels van den 10den dezer had het Napelsche gouvernement besloten de twee regementen Zwitsersch krijgsvolk, waaronder eene oproerige beweging beproefd maar verijdeld is, af te danken, zullende zij, met goedvinden van den Franschen gezant, over Marseille naar hun land terug gezonden worden.

---

### NASCHRIFT.

Sedert de uitgifte van ons vorig nommer zijn de volgende telegraphische berigten ontvangen.

PARIJS, 12 Julij. Heden is alhier de volgende depêche van den Keizer aan de Keizerin, gedagteekend uit Valeggio van heden, bekend gemaakt:

„De vrede is tusschen den Keizer van Oostenrijk en mij geteekend. De grondslagen zijn de volgende:

„1°. er wordt een Italiaansch Bondgenootschap opgerigt onder honorair voorzitterschap van den Paus;

„2°. de Keizer van Oostenrijk doet afstand van zijne regten op Lombardye ten behoeve van den Keizer der Franschen, die dezelve aan den Koning van Sardinie overdraagt;

„3°. de Keizer van Oostenrijk behoudt Venetie onder bepaling dat hetzelve een deel van het Italiaansche Bondgenootschap zal uitmaken;

„4°. eene algemeene amnestie wordt uitgevaardigd."

WEENEN, 12 Julij. Uit Verona is het officiele berigt ontvangen dat de voorloopige vredesvoorwaarden door de beide Keizers onderteekend zijn.

WEENEN, 13 Julij. De half-officiele *Oesterreichische Correspondenz* deelt het volgende mede aangaande de vredespraeliminairen: Oostenrijk en Frankrijk zullen de oprigting begunstigen van eene Italiaansche confoederatie, tot welke Oostenrijk toetreedt. Lombardye wordt tot aan de linie van den Mincio afgestaan. Mantua, Peschiera en Borgoforte benevens het geheele Venetiaansche gebied verblijven aan Oostenrijk. De Vorsten van Toscana en Modena keeren naar hunne staten terug. Er wordt eene algemeene amnestie uitgevaardigd.

LONDEN, 13 Julij. In de beide Huizen van het Parlement hebben de ministers gisteren avond mededeeling gedaan van de over Parijs ontvangen tijding aangaande het sluiten van den vrede tusschen Oostenrijk en Frankrijk en van den inhoud der voorloopige vredesvoorwaarden. In het Lagerhuis heeft lord John Russell daarbij gevoegd dat Keizer Napoleon voor zich zelven op geene vergrooting van grondgebied aanspraak maakte. De mededeeling werd in beide Huizen met algemeenen bijval ontvangen.

## BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den* 13*den Julij* 1859.

Bij de in het hoofdkiesdistrict Breda plaats gehad hebbende herstemming is tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verkozen de heer C. W. Oomen, met 1020 van de 2021 uitgebragte geldige stemmen.

---

Door de vergaderingen der Provinciale Staten zijn, behalve de in ons vorig nommer reeds vermelde, tot leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal verkozen:

in Gelderland: de heeren jhr. mr. C. E. J. F. van Nispen van Pannerden en mr. C. H. baron van Rhemen van Rhemenshuizen;
in Zuidholland: de heeren A. van Weel Dz. en mr. P. Loopuyt;
in Noordholland: de heeren jhr. C. Hartsen en F. van der Oudermeulen;
in Zeeland: de heer J. Fransen van de Putte;
in Friesland: de heer jhr. mr. F. J. J. van Eysinga;
in Overijssel: de heer mr. J. D. C. baron van Heeckeren van Wassenaer tot Twickel;
in Groningen: de heer mr. J. J. Cremers.

---

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden heeft de heer van Hoëvell de door hem aangekondigde interpellatie gehouden betrekkelijk de uit Oost-Indie laatstelijk ontvangen berigten, met betrekking tot de in Banjermassing ontstane onlusten en aldaar gepleegde gruwelen. Hij schetste in den aanvang zijner rede den toestand van den Indischen Archipel en de moeijelijkheden waarmede het Indische bestuur, naar hij meende, door eigen toedoen, te worstelen had. Men zou aldaar, gelijk hij opgaf, ongelukkig zijn in de keuze van ambtenaren, geroepen om gewigtige betrekkingen te bekleeden, en handelingen plegen, die er toe leiden moesten om gebrek aan overeenstemming tusschen den Minister van Kolonien en den Gouverneur-Generaal te doen ontstaan. Als gevolg van den geest van ontevredenheid die in die streken zich meer en meer openbaarde, wees hij op de noodzakelijkheid waarin men zich in den laatsten tijd bevonden had, om menigvuldige expeditien uit te zenden tot herstel van aangerand gezag. Meer bepaaldelijk behandelde hij die tegen Boni gerigt, welker uitslag hij als geheel onvoldoende aanmerkte. Het gebeurde te Banjermassing ging hij in bijzonderheden na, en vroeg of de opstand aldaar niet te voorkomen ware geweest, of het plaatselijke bestuur vóór en bij den opstand zijn pligt had gedaan, of de Gouverneur-Generaal niet buiten den resident om aangaande het gevaar gewaarschuwd was geweest. Het doel waarmede hij zijne interpellatie deed, verklaarde hij, was tweeledig: vooreerst om te weten of de Minister de Kamer gerust kon stellen, door haar te overtuigen dat de toestand in Indie naar wensch was; ten tweede om, in het tegenovergestelde geval, den Minister aan te sporen alsdan tot het nemen van krachtige maatregelen over te gaan.

De Minister van Kolonien zeide het eerste deel der rede van den vorigen spreker niet te zullen beantwoorden, als bevattende dit meer diens eigen beschouwingen over het Indisch bestuur; willende hij echter door zijn stilzwijgen niet geoordeeld worden de geuite meeningen over dat bestuur te beamen. Zich bij het onderwerp der interpellatie bepalende, toonde de Minister aan, dat de laatste gebeurtenissen in Indie geen gevolg waren geweest van weifeling en gebrek aan veerkracht bij de Regering, maar dat de oorzaken daarvan hooger op te zoeken waren. De redenen waren vooral de indruk van de voorvallen in Britsch Indie op de bevolking in den Indischen Archipel; de moeijelijkheden ondervonden en nog ondervonden wordende bij de pogingen om het Nederlandsche gezag op de buitenbezittingen uit te breiden; de toeneming van bedevaartgangers naar Mekka, die, terugkeerende, zich beijverden om onlusten aan te stoken. Over al de laatstelijk ondernomen expeditien tegen oproerige streken wilde de Minister niet gewagen. Hij bepaalde zich bij die van Boni, welke door de handelingen dier plaats noodig was gevonden. Zelf gewenscht hebbende dat die nu geen plaats gehad hadde, misbillijkte hij het gebeurde echter niet. De zaak was niet als mislukt te beschouwen, daar twee hoofdplaatsen waren ingenomen, en de Vorstin genoodzaakt was geworden de wijk naar elders te nemen, verheugende het hem te kunnen berigten dat, naar hij vernomen had, zich verschijnselen hadden opgedaan, die mogten doen hopen dat toenadering van de andere zijde gewenscht werd. De staatkunde in Indie te volgen vredelievend moetende zijn, wenschte hij dat die hoop zich mogt verwezenlijken.

Omtrent de gebeurtenissen te Banjermassing deelde hij mede eerst heden morgen de omstandige berigten te hebben ontvangen. De opstand was eensklaps uitgebroken, en bleek uit uitgebreide vertakkingen te bestaan. De oorzaken daarvan moeten gezocht worden: 1°. in de regeling der troonsopvolging van den laatsten Sultan, eene moeijelijke zaak in het algemeen, die bij elke gelegenheid tot onlusten kan aanleiding geven. 2°. in de godsdienstdweeperij der teruggekeerde Mekkagangers die in de onlusten de aanvoerders zijn geweest. Op deze laatsten moet vooral het oog gehouden worden, zijnde daaromtrent maatregelen genomen, niet vatbaar om openbaar te maken, maar dienende en reeds gediend hebbende tot leiddraad bij zekere eventualiteiten.

Aangaande de slotvragen tot hem gerigt, merkte hij op, dat hij de Kamer de geruststelling kon geven dat de Regering waakte en handelde, maar dat hij haar niet zoo volkomen gerust kon stellen ten aanzien van den geest der bevolking op de buitenbezittingen, waarvoor men steeds op zijne hoede moest wezen, hetgeen het bestuur zich tot een pligt zou stellen niet uit het oog te verliezen.

De heer Duymaer van Twist behandelde de oorzaken welke de Minister had opgegeven als gestrekt hebbende om expeditien in den laatsten tijd noodig te maken. Hij geloofde niet dat de invloed van het gebeurde in Britsch Indie zoo groot was geweest; waarschuwde tegen de gevolgen eener te spoedige uitbreiding van het Nederlandsch gezag, en gaf als zijne meening te kennen dat de bedevaartgangers, waaromtrent hij zelf genoodzaakt was geweest, eene nieuwe verordening in te voeren, niet overal aanstokers van onlusten waren. De vrijheid om zich naar Mekka te begeven kon niet, geloofde hij, beperkt worden, zoolang de vrije uitoefening van godsdienst volgens artt. 119 en volgende van het Indisch regeringsreglement bestond. Ten aanzien van de onlusten te Banjermassing trad hij in een aantal bijzonderheden, door hem geput uit bij hem ontvangen particuliere geloofwaardige berigten. Volgens die tijdingen zou het kwaad zijne oorzaak hebben in vroeger wanbesturen, in moeijelijkheden ontstaan bij den dood van den laatsten Sultan, in het gemis van overeenstemming van den regerenden Sultan en den rijksbestierder enz., in de bewegingen van een Mohammedaanschen geestdrijver, die zich tot taak gesteld had de Christenen uit te roeijen, en wiens partij zich aansloot aan de aanhangers van den tegenwoordigen Sultan en hen die een ander wenschten aangesteld te zien, welke alle zich eindelijk onverwachts tegen het Nederlandsche gezag keerden, en daarbij zoo bedektelijk te werk gingen, dat de autoriteiten en verdere aldaar gevestigde Europeanen in langen tijd niets kwaads vermoedden.

Daar de Minister er zijdelings op gedoeld had dat onder eene der redenen van de onlusten gerangschikt moest worden de regeling der laatste troonsopvolging, zoo verzocht hij dat, aangezien die daad onder zijn bestuur had plaats gehad, alle stukken dienaangaande zouden medegedeeld worden, waaruit hij zijne handelingen zou kunnen toelichten: gevende hij daarbij te kennen, dat op zoodanige regeling had kunnen terug gekomen zijn, indien de omstandigheden dit gevorderd hadden.

Daar de ontvangen inlichtingen aan den heer van Hoëvell niet voldoende voorkwamen, gaf hij den wensch te kennen om later, als de Minister den inhoud der ontvangen berigten en bijzonderheden zou kennen, op de zaak terug te komen. Verscheidene punten van de rede des Ministers wederlegde hij, en toonde aan in hoeverre nadere toelichting noodig was.

Nadat de Minister den heer Duymaer van Twist te kennen had gegeven dat hij dezen afschriften zou doen toekomen van stukken rakende het door hem behandelde onderwerp, om daarvan dat gebruik te maken dat deze in verband met het belang van den Staat noodig zou achten, nader aangetoond had dat de bedoelde regeling van troonsopvolging had plaats gehad op verlangen van den overleden sultan, en nog eene inlichting gegeven had op eene vraag van den heer van Hall, die wenschte te weten, of de persoon die den Gouverneur-Generaal gewaarschuwd had, niet dezelfde was die omtrent de uitbarsting zich volkomen gerust gevoelde, werd de discussie over deze interpellatie gesloten verklaard.

---

## WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

| Julij. | Rivieren. | Waarnemings-punten. | Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil. | Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal. | Tijdstip. | In 24 uren: gewassen. | In 24 uren: gevallen. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 12 | Boven-Rhijn. . . . . | *Keulen*, | + 38.44 | + 2.59 | 8 ure | " | " |
| 12 | Waal. . . . . . . . . . | *Nijmegen*, | + 8.60 | + 2.38 | 8 " | " | 0.03 |
| 12 | Neder-Rhijn. . . . . | *Arnhem*, | + 8.60 | + 1.69 | 8 " | " | 0.03 |
| 12 | Geldersche IJssel. | *Westervoort*, | + 9.14 | + 1.77 | 8 " | " | 0.03 |
| 11 | | *Maastricht*, (brug) | + 42.45 | + 0.25 | 8 " | " | 0.05 |
| 11 | Boven-Maas . . . . . | *Maastricht*, (hoofdsluis) | + 41.71 | " | 8 " | " | 0.04 |
| 12 | | *Grave* | + 5.30 | + 0.45 | 8 " | " | 0.06 |
| 12 | Nieuwe Maas . . . . | *Brielle* H. W. | + 0.35 | " | 1 u. 30 m. | " | 0.07 |
| | | *Brielle* L. W. | — 0.94 | " | 9 u. 30 m. | " | 0.09 |

De *Javasche Courant* van 18 Mei behelst het volgende:

Den 30sten April jl. is uit Australie ter reede van Soerabaja aangekomen de Engelsche schoener *Scotch Lassie*, kapitein E. R. Felz, medebrengende drie Javaansche schipbrenkelingen, te Grissee te huis behoorende, die volgens hunne verklaring drie en een half jaar op de Papoesche eilanden hebben rondgezworven. Zij zijn afkomstig van de Engelsche schoener *Litnau*, komende van Singapore om een verongelukt Engelsch schip op te sporen. Laatstgenoemde schoener werd door een zwaren wind overvallen, sloeg voor hare ankers weg en is in de Torres-Straat totaal verbrijzeld. De bemanning bestond uit een Europeschen stuurman en twintig Javaansche matrozen, die het wrak hebben verlaten met medeneming van brood en water. Na negen dagen op zee te hebben rondgezwalkt, kwamen zij met hun vlot op de Papoesche eilanden aanspoelen, alwaar zij genoodzaakt waren aan wal te stappen, ten einde zich van levensmiddelen te voorzien. Verscheidene schepen van allerlei natien passeerden hen, doch zij waren niet in staat hen te beroepen of door een sein hunne tegenwoordigheid kenbaar te maken. Aan de Papoeërs gaven zij zoo goed mogelijk te kennen, dat zij naar voedsel verlangden, waarop zij naar het gebergte werden gevoerd, alwaar zij van drinkwater en oneetbare vruchten werden voorzien. Zij hangen een verschrikkelijk tafereel op van het lot, dat hun is te beurt gevallen.

Zij hebben veel te kampen gehad met de aldaar wonende menscheneters, die hen van hunne wapens beroofden. Een vijftiental hunner is deels in een gevecht met deze wilden gesneuveld, deels op eene gruwelijke wijze door hen afgemaakt. Zij vernamen, dat de stuurman en twee hunner lotgenooten naar een ander eiland opgebragt en daar tegen tabak verruild waren aan de opvarenden van een handelsvaartuig. Van de eene plaats zijn zij naar de andere gevlugt, tot zij eindelijk op een geheel onbewoond eiland zijn aangeland, het zoogenaamde Boobie-eiland, alwaar zij door middel eener noodvlag aan het voorbij varende Engelsche vaartuig van hun aanzijn deden blijken, waarop de kapitein hen met de meeste menschlievendheid bij zich nam, voor voeding en kleeding zorgde en hen verder aan bevoegde autoriteiten overgaf.

# ADVERTENTIEN.

## MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De gewone Audientie van den Minister van Binnenlandsche Zaken zal op Zaturdag 16 Julij aanstaande geen plaats hebben.

Provincie *Noordholland*.

AANBESTEDING.

Op Donderdag, den 21sten Julij 1859, des namiddags ten 2½ ure, zal, onder nadere goedkeuring, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Haarlem, door den Commissaris des Konings in de provincie Noordholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 9de district, worden Aanbesteed:

*a.* eenige werkzaamheden bij de Zeeweringen van het eiland Urk;
*b.* Stroobeplantingen in de oostelijke duinen van het eiland Terschelling.

De Aanbesteding dezer werken zal geschieden bij enkele inschrijving, op de wijze zoo als nader in de Bestekken is vermeld.

De Bestekken liggen ter lezing aan het Departement van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage, aan het Provinciaal Bestuur van Noordholland, te Haarlem, en op alle verdere plaatsen, waar de Bestekken van openbare Bestedingen ter lezing gelegd worden.

Inlichtingen zijn te verkrijgen bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat te Haarlem, bij den Ingenieur van den Waterstaat te Hoorn, en bij de Opzigters van den Waterstaat op Urk en Terschelling.

's Gravenhage, 30 Junij 1859.

*De Minister van Binnenlandsche Zaken*,
VAN TETS.

## MINISTERIE VAN MARINE.

*** De Minister van Marine maakt bekend dat ten behoeve der Marine verlangd wordt

**SCHEEPSRUIMTE**

voor den overvoer, in het begin der volgende maand, naar Curaçao, van 25 à 30 lasten levensmiddelen, en naar Suriname 14 à 16 lasten levensmiddelen.

De vracht van Amsterdam naar de plaats der inlading is voor rekening van het Zeeschip.

Belanghebbenden worden uitgenoodigd hunne aanbiedingen en voorwaarden, op gezegeld papier geschreven, vóór of uiterlijk op den 28sten dezer maand, vóór twaalf ure, aan het Departement van Marine te 's Gravenhage in te zenden.

's Gravenhage, den 13den Julij 1859.

*De Minister voornoemd*,
J. S. LOTSIJ.

OPROEPING.

Bij het Koninklijk Athenaeum te Maastricht zal voorzien worden in de betrekking van Professor voor de Wiskunde in de hoogere klasse van beide afdeelingen. Zij, die, voorzien van den graad van Doctor in de Wis- en Natuurkundige Wetenschappen, voor dezen leerstoel, tegen genot eener vaste jaarwedde van f 1200, wenschen in aanmerking te komen, worden verzocht, zich, bij vrachtvrije brieven, vergezeld van de noodige bescheiden, aan te melden bij den Raad van Bestuur van het Athenaeum uiterlijk vóór den 20sten Julij eerstkomende.

*** Onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Minister van Marine zal, op Maandag den 18den Julij 1859, des voormiddags ten elf ure, aan 's Rijks Werf te Vlissingen worden Aanbesteed, bij enkele inschrijving, in twee perceelen, als:

1°. het Vernieuwen of Herstellen van een gedeelte der Beschoeijing op de Werf van Uitrusting en langs het Marinedok, benevens het Teren van een ander gedeelte langs dat Dok; alles te Vlissingen;

2°. het daarstellen van eenen Schoorsteen met Leverantie van daartoe behoorende Materialen; benevens het maken van Inrigtingen tot Waterafleiding en Werkzaamheden aan de Bestrating en het Leveren van eenige Materialen.

De Inschrijvingsbiljetten, voor elk perceel afzonderlijk, zullen, behoorlijk en duidelijk op zegel geschreven, moeten bevatten, de namen en woonplaats der Aannemers en zijne Borgen, en voor het eerste perceel de Aannemingssom per kub. el te verwerken Hout en per strekkende el te Teren bestaande Beschoeijing, terwijl voor het tweede perceel die som in eens moet zijn gesteld, welke sommen in schriftletters moeten zijn en de Biljetten verzegeld, uiterlijk des voormiddags ten elf ure van den dag der Besteding, aan de Secretarie der Marine te Vlissingen bezorgd.

De Bestekken en Voorwaarden, waarnaar deze Aanbestedingen zullen plaats hebben, liggen ter lezing van de Gegadigden ter Secretarie van het Ministerie van Marine te 's Gravenhage en der Directie der Marine te Vlissingen, in het locaal der Maatschappij tot Verbetering van den Werkenden Stand te Amsterdam (O.-Z. Voorburgwal bij het Vredenburg), op eenige plaatsen en logementen te Middelburg en te Vlissingen en ten burele van den Hoofdingenieur der Marine te Vlissingen, bij wien alle verdere inlichtingen en ook aanwijzingen van het werk twee werkdagen vóór en op den dag der besteding kunnen verkregen worden.

Vlissingen, den 9den Julij 1859.

*De Directeur en Kommandant der Marine*,
DE SMIT V. D. BROECKE.

*** De Kolonel, Garnizoens-kommandant, zal, onder nadere approbatie van het Ministerie van Oorlog, op Maandag, den 25sten Julij 1859, ten behoeve der Garnizoens-bakkerij te Leeuwarden, Aanbesteden de Leverantie van:

7 Last en 15 Mud Rhijn-tarwe, wegende minstens 77 pond het mud.
1 " " 25 " Inlandsche Rogge, " " 72 pond het mud.

De Voorwaarden dezer Aanbesteding liggen van af den dag der Aankondiging dezes, dagelijks, van des morgens 10 tot 12 ure, op het Garnizoens-bureau aan de Hoofdwacht voor de Gegadigden ter lezing; zullende wijders de Monsters en de Omslag, waarmede het Inschrijvingsbiljet wordt ingezonden, van hetzelfde Merk moeten voorzien zijn.

Leeuwarden, den 9den Julij 1859.

*De Kolonel voornoemd*,
SCHARTEN.

## GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij behoorlijk geregistreerde Acte, den 12den Julij 1859 verleden voor het Kantongeregt te Delft, heeft de Heer *Petrus Egbertus van der Mandele*, wonende aldaar, Handligting verleend aan zijnen minderjarigen Zoon *Hendrik Pieter van der Mandele*, tot de geheele ontvangst en uitgave van en de beschikking over zijne inkomsten het drijven van handel, het uitoefenen van fabriekzaken en het sluiten van alle verbindtenissen daartoe betrekkelijk.

*De Griffier van het Kantongeregt te Delft*,
C. G. E. GERLACH.

## TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

WOENSDAG 13 JULIJ 1859.

### Amsterdam.

| | pCt | | | |
|---|---|---|---|---|
| NEDERL. W. Sch. | 2½ | 64½ | 64¾ | 64½ |
| Dito dito . . . . | 3 | 77 | — | — |
| Dito dito . . . . | 4 | 97½ | 98 | 97½ |
| Syndicaat . . . . | 3½ | — | — | — |
| Handel-maatsch. | 4½ | 128 | 129½ | — |
| BELGIE. Bij *Roth. schild*. . . . . | 2½ | — | — | — |
| RUSL. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816 | 5 | 104¾ | — | — |
| Dito 1828–1829. | 5 | 102½ | — | — |
| Dito 1840. . . . | 4 | 87 | — | — |
| *Stieglitz*. . . . . | 4 | 87 | — | — |
| Dito 1854. . . . | 5 | 95½ | — | — |
| Dito 1855. . . . | 5 | 101½ | — | — |
| Engelsche . . . . | 4½ | — | — | — |

| | pCt. | | | |
|---|---|---|---|---|
| SPANJE. Nieuwe 3% thans. . . | 1½ | 32 | 32½ | 32 |
| Amortisable. . . | | — | — | — |
| Buitenlandsche . | 3 | — | — | — |
| Binnenlandsche . | 3 | 42 | 42⅜ | 42⅛ |
| PORTUG. Te Lond. | 3 | 45⅛ | 45⅜ | 45⅛ |
| OOSTENR. Metall. 1816–1852 . . | 5 | 59½ | 62¾ | 61 |
| Dito Zilv. Nation. | 5 | 64 | 66 | 64¾ |
| Dito Zilver 1849-1854 . . . . . | 5 | 78½ | 80½ | 79½ |
| Dito 1847-1852. | 2½ | 31½ | 31¾ | — |
| MEXICO. Londen. | 3 | — | — | — |
| GRENADA id. . | 2¾ | — | — | — |
| VENEZUELA id. . | | — | — | — |
| Uitgestelde . . . | | — | — | |

### Londen.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Consols. . . . . . . . . . | 3 | pCt. | 95⅞ |
| Mexico . . . . . . . . . | | | 18¾ |
| Dito . . . . . . . . . . . | 3 | " | — |
| Spanje . . . . . . . . . . | 1½ | " | 31½ |
| Venezuela . . . . . . . | | | 39 |
| Uitgestelde . . . . . . . | | | 4¼ |
| Grenada . . . . . . . . | | | — |

### Antwerpen.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Metalliek. . . . . . . . . | 5 | pCt. | 64 |
| Nat. Metalliek . . . . . | 5 | " | 68 |
| Binnenl. Spanje . . . . | 3 | " | — |
| Spanje . . . . . . . . . . | ½ | " | — |
| Credit Prost. . . . . . . | | | — |

### Parijs.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Fr. rente . . . . . . . . . | 3 | pCt. | 69.70 |
| Fr. Créd. Mob. . . . . | | | 855 |
| Binnenl. Spanje . . . . | 3 | " | 41 |
| Spanje . . . . . . . . . . | 1½ | " | 31 |
| Russische Spoorwegen . | | | 505.00 |

### Weenen.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Metalliek. . . . . . . . . | 5 | pCt. | — |
| Idem Nationaal . . . . | | | — |
| Wissel Londen. . . . . | | | — |

Van Weenen is geene notering ontvangen.

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.